

Mindenki jónak születik

Mindenki jónak születik. Kedvesnek, ártatlannak. Régebben mindig elnéztem, hogy mennyi csodálatos gyermek van a világon. Mindegyikük oly édes és tiszta. De hová tűnnek el, amikor felnőnek? Mert a felnőttekben már nem találtam meg őket. Hová tűnik a derű, a mindenkit átölelő szeretet, az érdektelen, tiszta őszinteség? Tudom: felnőtté válnak. A gyermekeket nem az értelem szigorú, érvelő, rideg törvénye, hanem a szív meleg, bársonyos egységérzése vezeti. De vajon mikor lesznek felnőttek? Hol van az a pillanat, amikor hamisság vegyül a tisztaságba? Mikor lesz az érték érdeké? Ezt a folyamatot az ember másokban nem képes követni. Csak saját magában figyelheti meg, ha szerencséje van. Azt is csak akkor, ha megáll a rohanásban, lelassít, befelé fordul és önmagára tekint.

Aztán ha már az ember számító felnőtté vált, feltevődik néhány kérdés. Érdemes-e jónak lenni? Lehet-e ebben a világban jónak lenni? Nem okozza-e vesztünket a jóság? Nem egy naiv utópia a kétezer éves mondás, hogy ha megdobnak követ, dobd vissza kenyérrel? Még a vak is látja, hogy a hazugoké a világ. Vajon nem fojt-e meg az őszinteség? Tényleg az elfásult, a megszokott, a könnyebb út a helyesebb? Okosabb dolog a világ kedvéért álarcot öltönnünk, ahelyett, hogy saját tiszta énünket hagynánk megmutatkozni? Valóban képesek vagyunk azt tenni, amit szeretnénk? Vagy többnyire azt tesszük, amit elvárnak tőlünk?

Ezek a kérdések sosem hagytak nyugton, akkor sem ha saját arcommal próbáltam élni, akkor sem ha idegen maszkot próbáltam öltönni. Aztán jött az isteni szerencse. Megnézhettem önmagam belülről, betekinthesem a mélységbe. És ott, saját magamban megtaláltam a válaszokat a sok feltett kérdésre. Tömören így hangzanak: igen, lehet jónak lenni, érdemes jónak lenni. A kenyér erősebb fegyver (igenis fegyver), mint a kő. A jóság is fegyver és a jóság kulcs is. Az őszinteség, a szabadság és a tiszta lelkiismeret kulcsa. Nem a megalkuvás a helyes út. Vessd le a maszkodat! Légy egyszerű! Állj ki a sorból, ne menj a csordával! Légy szabad, tedd azt, amit te magad szeretnél tenni. Akkor boldog és egészséges leszel. Mindig azt tedd, ami igazán, vagyis lelked mélyéből boldoggá tesz!

Nem kell föltétlen mindenkinek hasonlóan dramatikus lelki átalakuláson átmennie. Sokszor ellentétes dolgokat látunk. Ami egyikünk számára szükségszerű vagy hasznos, az a másik számára fölösleges vagy akár ártalmas is lehet. Ezért nem lehet senkinek semmilyen elvárása. Minden emberi élet önmagában egy teljesen egyedülálló, megismételhetetlen út, amelyen az Egyetemes Tudati Lény utánozhatatlan módon éli önfelfedező tapasztalatait az önbújóska játékában.

...bennünk lakik még valaki. ...nem csak az értelmi lény vagyunk, hanem lelkünk van, vagy talán helyesebb úgy mondani, hogy van egy Belső Lényünk. Azért belső, mert nem anyagi természetű, ezért nem kötött a külső, az anyagi világ paramétereire. Így az időhöz sem. Halál és születés nem befolyásolja létét. A külső tudás mértéke nem befolyásolja bölcsességét.

(Gunagriha)